

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठयेभारतभाष्येऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥
 मच्छंदादवमानोयंरुतस्तवमहीपते ॥ गुरुणामवमानोहिवधइत्यभिधीयते ॥ ५१ ॥ तस्मात्त्वैमहाबाहोममपार्थस्यचोभयोः ॥ व्यतिक्रममिमंराजन्सत्यसं
 रक्षणं प्रति ॥ ५२ ॥ शरणं त्वां महाराजप्रपन्नौ स्वउभावपि ॥ क्षंतुमर्हसि मेराजन्प्रणतस्याभियाचतः ॥ ५३ ॥ राधेयस्याद्यप्यस्यभूमिः पास्यति शोणितं ॥ स
 त्यंते प्रतिजानामि हतं विद्वद्यसूतजं ॥ ५४ ॥ यस्येच्छसिवधंतस्यगतमप्यस्यजोवितं ॥ इति कृष्णवचः श्रुत्वा धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ ५५ ॥ स संभ्रमं तृषीकेशमु
 त्थाप्य प्रणतं तदा ॥ कृतांजलिस्ततो वाक्यमुवाचानंतरं वचः ॥ ५६ ॥ एवमेव यथा त्वमस्येषोतिक्रमो मम ॥ अनुनीतोऽस्मि गोविंदतारितश्चास्मिमाधव ॥
 ॥ ५७ ॥ मोचिता व्यसनाद्दोराद्वयमद्य त्वया च्युत ॥ भवंतं नाथमासाद्य त्वां व्यसनसागरात् ॥ ५८ ॥ घोरादद्य समुत्तीर्णं विभावज्ञानमोहितौ ॥ त्वद्विष्टुवमा
 साद्य दुःखशोकार्णवाद्वयं ॥ ५९ ॥ समुत्तीर्णाः सहामात्याः सनाथाः स्मत्वया च्युत ॥ ६० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरसमाश्रयसने सप्ततितमो
 ध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ संजय उवाच ॥ धर्मराजस्य तच्छ्रुत्वा प्रीतियुक्तं वचस्ततः ॥ पार्थप्रोवाच धर्मात्मा गोविंदो यदुनंदनः ॥ १ ॥ इति स्मरु
 णवचनात्पुनश्चायुधिष्ठिरं ॥ बभूव विमनाः पार्थः किंचित्कृत्वैव पातकं ॥ २ ॥ ततो ब्रवीद्वासुदेवः प्रहसन्निव पांडवं ॥ कथं नाम भवेदेतद्यदित्वं पार्थ धर्मजं ॥ ३ ॥
 असिना तीक्ष्णधारेण हन्या धर्मं व्यवस्थितं ॥ त्वमित्युक्त्वा यथा राजानमेवं कश्मलमाविशः ॥ ४ ॥ हत्वा तु नृपतिं पार्थ आकरिष्यः किमुत्तरं ॥ एवं हि दुर्विदो धर्मो मंद
 प्रज्ञैर्विशेषतः ॥ ५ ॥ स भवान् धर्मभीरुत्वा ध्रुवमप्यन्महत्तमः ॥ नरकं घोररूपं च भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वैवधात् ॥ ६ ॥ सत्वं धर्मभृतां श्रेष्ठराजानं धर्मसंहितं ॥ प्रसादय कु
 रु श्रेष्ठमेतदन्नमंतं मम ॥ ७ ॥ प्रसाद्य भक्त्याराजानं प्रीते चैव युधिष्ठिरे ॥ प्रयावस्त्वरितौ योद्धुं सुतपुत्ररथं प्रति ॥ ८ ॥ हत्वा तु समरे कर्णं त्वमद्य निशितैः शरैः ॥ वि
 पुलां प्रीतिमाधत्स्व धर्मपुत्रस्य मानद ॥ ९ ॥ एतदन्नमहाबाहो प्राप्तकालं मंतं मम ॥ एवं कृते कृतं चैव तव कार्यं भविष्यति ॥ १० ॥ ततोर्जुनो महाराज लज्जया वै स
 मन्वितः ॥ धर्मराजस्य चरणौ प्रपद्य शिरसानतः ॥ ११ ॥ उवाच भरत श्रेष्ठ प्रसीदति पुनः पुनः ॥ क्षमस्व राजन्यत्थोक्तं धर्मकामेन भीरुणा ॥ १२ ॥

धर्मराजस्येति स्पष्टार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥
 इति सेत्यारभ्य भ्रातुर्ज्येष्ठस्य वैवधादित्यंतं श्लोकं पंचकं क्षिप्तं पार्थं प्रोवाचेत्यस्य ततो ब्रवीदित्यनेन पौनरुक्त्यात्कचित्सुस्तकांतरेष्वनुपलंभाच्च पूर्वमेव राजानमेनं त्वमिति वदित्यादि श्लोके कैरेव तदर्थस्य कोटीकाराच्च